

[A. C. D. Petersen.]

komme nye Krav. Og naar Ministeren ikke paa nærværende Tidspunkt vil udtale sig om, hvorledes han vil stille sig overfor disse nye Krav, saa har det sin Interesse, at vi faar at vide, hvor store Krav der stilles til Laaneverksamheden, og ud fra dette vil mit Partis Stilling til Lovforslaget i nogen Grad blive bestemt.

Holdgaard: Naar den højtærede Landbrugsminister udtalte sin Glæde over, at Akkordloven er brugt saa lidt, saa at sige slet ikke, og begrundede sin Glæde dermed, at dette var Beviset for, at der ingen Trang var til denne Lov, saa tror jeg, at denne Tankegang er urigtig. Naar Akkordloven næsten slet ikke er blevet brugt, saa er Grunden hertil efter min Opfattelse den, at de Penge, der stilles til Raadighed, skal udlaanes gennem Banker og Sparekasser, og at det i væsentlig Grad er disses Ledelse, der bestemmer, hvem der kan komme i Betragtning ved disse Laan. Dog, det er jo ikke det Spørgsmaal, vi skal drøfte, og jeg skal derfor ikke komme med flere Bemærkninger derom.

Jeg vil gerne tilbagevise den højtærede Ministers Udtalelse om, at det radikale Venstre paa alle Møder ude i Landet har fraraadet Folk at gaa ind i disse Laaneforeninger. Det er urigtigt. Jeg har selv personlig deltaget i mange Møder, hvor man har drøftet dette Spørgsmaal, jeg har været ude at give Vejledning deri, og jeg har sagt, at det var ikke den Maade, mit Parti har ønsket, at Pengene skulde ud paa, men jeg har tilføjet, at naar vi nu en Gang har Loven, saa maa Landbruget ogsaa se at udnytte den paa den bedst mulige Maade. Men det skal den højtærede Minister ikke have Lov til at udlægge paa den Maade, at han siger, at vi rejser rundt og fraraader Landbrugerne at gaa ind i saadanne Foreninger.

Jeg skal ærligt indrømme, at mine Betæneligheder er ikke overvundet endnu, og derfor ønsker jeg ikke, hverken her eller ude paa Møderne, at lægge noget særlig stærkt Pres paa Landbrugets Mænd for at faa dem til at gaa ind i disse solidariske Foreninger, i alt Fald ikke, hvis man skal forstaa Loven saadan, som jeg har forstaaet den — nu hører jeg, at Ministeren kan fortolke den paa en anden Maade. Og naar jeg har mine Betæneligheder, saa er det, fordi jeg frygter i Virkeligheden den Dag, da disse solidariske Forpligtelser skal indfries, for det er jo ikke sikkert, at det bliver saa lysteligt for alle dem, der er gaaet med, og

det synes jeg ogsaa er rigtigt, at man gør opmærksom paa.

I øvrigt takker jeg Ministeren for de Svar, han gav paa de Spørgsmaal, jeg stillede. Jeg synes, han lige saa godt kunde have svaret mig jævnt og lige til i Stedet for at rulle sig op og stille sig paa et saa ophøjet Stade og komme med Udtalelser om, at han førte ingen Statistik, eller hvad det var, han sagde, over Landbrugets Betæneligheder. Men det ser jeg ganske bort fra; det var maaske nødvendigt for en vis Presse at faa nogle saadanne Udtalelser, men jeg takker for de saglige Svar, der derefter blev givet, hvori Ministeren oplyste, at det var rigtigt, hvad jeg har forudsat, at man fortolker Loven saaledes, at man kan blive Medlem med begrænset Ansvar, for en vis Del af sin Jordværdi.

Det er ikke det, man almindeligvis betegner som solidarisk Ansvar, men naar jeg drog det frem, var det ikke, fordi jeg paa nogen Maade er imod det, for det er egentlig det, vi har krævet, at Loven skulde formes saaledes, at man kunde gaa ind med en begrænset Solidaritet ligesom i Husmændenes Driftslaaneforening. Det var den højtærede Minister, saa vidt jeg ved, imod i Fjor, og jeg kan jo kun være ham taknemmelig for, at han nu synes, det er rigtigt, skønt jeg ikke har forstaaet Loven paa denne Maade.

Yderligere spurgte jeg om, i hvor stor Udstrækning man har fraveget Lovens Ord om, at ingen maa være Medlem af mere end en af disse Foreninger, som vi her drøfter, og heller ikke samtidig være Medlem af en af Husmændenes Driftslaaneforeninger. Det staar der klart og tydeligt i Loven, og det er min Opfattelse, at Ministerens Fortolkning er imod Loven. Det er ikke, fordi jeg er imod, at det sker, men jeg ønsker, at vi skal have bestemte Lovregler, saaledes at ikke den ene skal fortolke Loven paa een Maade, og den anden paa en anden Maade. Det synes jeg i alt Fald er rigtigt.

Jeg har selv været oppe hos Ministeren og beklaget dette Forhold, fordi det kom stærkt frem paa Formandsmødet i Husmændenes Driftslaaneforeninger, hvor man sagde: der er visse Landboere indenfor disse Driftslaaneforeninger, hvis Jordværdi ligger over 12 000 Kr., og de kan altsaa ikke faa Laan. Deroverfor har jeg hævdet, at som Loven var formet, troede jeg ikke, der var noget at gøre ved det, men vi kunde selvfølgelig ikke have noget imod, at man fik Loven ændret, saaledes at de Medlemmer, der har tegnet sig i Husmæn-